

РЕШЕНИЕ

№ 8360

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 23.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3280** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс във връзка с чл.220 и следващи от Закона за митниците.

Образувано е по жалба вх.№ 32-773787/13.03.2024г. по описа на Агенция Митници-ТД „Митница Б.“ от В. Г. К. –Ч. –гр.С., [улица], ап.12 чрез адв. Т. Т. с адрес –гр.С., [улица] срещу Решение № 32-703102/18.01.2024г. на директора на ТД „Митница Б.“ към Агенция Митници.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е издадено от некомпетентен орган –отменително основание по чл.146 т.1 от АПК, същото е и незаконосъобразно на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК, тъй като е издадено, в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излагат се аргументи, че неправомерно е извършено позоваване от административния орган на информация за автомобил със същите характеристики, изпратена от Канадските митнически власти. Жалбоподателят е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Според него същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представените документи– фактура, извлечение от банковата сметка, счетоводни документи и други, които неоснователно не били взети предвид от митническата администрация. Те

потвърждават по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоката, съгласно чл. 70, пар. 3 от М.

В открито заседание оспорващият, чрез процесуалния си представител – адв.Т., поддържа жалбата по съображения, изложени в същата и моли оспореното решение да бъде отменено. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът - Директор на Териториална Дирекция „Митница Б.“ при Агенция „Митници“, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт П., която оспорва жалбата. Представя подробно писмено становище и моли съда да потвърди изцяло оспорваният административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от адв.Т..

Административен Съд С. - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 08.02.2021г. в МБ Свободна зона Б. е приета МД с MRN № 21BG001008030866R6 с вносител в ел.д. 3/15 и декларатор в ел.д. 3/18 В. Г. К. –Ч. с адрес – гр-С., [улица], ап.12, пряк представител в ел.д 3/19 „Мирамар“ ООД за режим допускане за свободно обращение на стока с описание в ел.д. № 6/8 „употребяван пътнически автомобил – повреден двигател, марка „М.“, модел „СХ-9“, тип СХ-9“, първа регистрация 01.01.2010г., цвят grey, р.обем:3720 двигател –няма данни, шаси № JM3T В3МА2А0226075

За стоката е посочено:

-В ел. д. № 5/14 „Код на държавата на изпращане/износ - К.

-В ел.д. № 4/1 „Условие на доставка“ - „CFR – Стойност и навло“

-В ел.д. № 6/14 Код на стоката — код по Комбинираната номенклатура "/№ 6/15 „Код на стоката — код по Т.“ - 8703 24 90;

-В ел.д. № 4/16 „Метод за определяне на стойността“ - „ 1 - Договорна стойност на внасяните стоки (чл.70 от Кодекса)“

- В ел.д. № 4/14 „Ц. на стоката“ - 1118,00;

- В ел.д. № 4/10 „Валута“ - CAD;

- В ел.д. № 4/10 „Валутен курс“ - 1,27175 BGN/CAD

-В ел.д. № 7/10 „Идентификационен номер на контейнера DRYU9408043

На база декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност за нея е определен съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е „ CFR – Стойност и навло“ и към митническата декларация са приложени фактура № RA-E20111005/10.11.2020 г., издадена от „9396-9053 QUEBEC Inc.“, 7405Crue Verite, Pierrefonds, QC H9J3R9, опаковъчен лист № RA-E20111005/10.11.2020, издадена от „9396-9053 QUEBEC Inc.“, 7405C, rue Verite Pierrefonds, QC H9J3R9, ТА ОН №L4841530, Морска товарителница № MEDUMC914709. Митническата стойност за стоката, определена на база декларираните за нея елементи, е следната: 1118 CAD, митническа стойност в лева 1421,82 лева, мито 142,18 лева и ДДС 312,80 лева.

С получено писмо рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на ЦМУ от канадските митнически власти "С. В. S. А." е събрана информация за превозни средства, декларирани за износ

в К. с местоназначение ЕС. По този повод в ТД "Митница Б." е входирано писмо с рег. № 32-17346/13.01.2023 година.

Осъществен е последващ контрол по чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците /ЗМ/ на стоката. При тази проверка е констатирано следното: Налице е съответствие по отношение на декларираната стока - автомобил 2010 MAZDA CX-9, номер на шаси:JM3TB3MA2A0226075, и VIN/HIN от таблица BG_Export D.-9396-9053 Quebec Inc.xlsx, sheet Containers;

-контейнер DRYU9408043, с който е превозван автомобила

-Номера на канадската износна декларация, а именно CAED [банкова сметка], посочен в морска товарителница № MEDUMC914709, представена от декларатора, като същият номер е посочен в колона AM -P. of report от таблица BG_ExportDeclaration-9396-9053 Quebec Inc.xlsx, sheet E.

- получател, посочен в Consignee Name от таблица BG_E:сportDeclaration-9396-9053 Quebec Inc.xlsx, sheet ExportDeclaration е Miramar LTD, същият е вписан в приложената към МД морска товарителница № MEDUMC914709, където в описаната част е посочено В. Г. К. -Ч. вносител на стоката по МД № с MRN № 21BG001008030866R6/08.02.2021г.

Има несъответствие между декларираната в МД цена в размер на 1118 CAD и представената от канадските митнически власти цена в размер на 3560. 00 CAD, посочена в колона Total_Value/Г. V. _Currency от таблица BG -ExportDeclaration-9396-9053 Quebec Inc.xlsx, sheet Commodities ;

Поради това са възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност,

На основание чл.140 параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2447/2015 и чл. 48 от М., с писмо рег. № 32-116981/27.03.2023г. са изискани надлежно доказателства в потвърждение на декларираната цена, като включително и данни за техническото състояние на превозното средство към датата на митническото оформяне, снимки на автомобила, отразяващи техническо му състояние към датата на декларирането му, както и фактури за ремонти и всички останали документи, относими към внесеното МПС.

С писмо рег.№32-218885/12.06.2023г. В. Ч. е предоставила снимки, фактура за закупуване на автомобила, копие на митническа декларация, копия на платежни документи, извлечение за направено плащане с карта Револют.

Административният орган е установил, че липсват достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната цена. Налице са основателни съмнения относно митническата стойност на стоката, определена по реда на чл.70 параграф 1 от Регламент (ЕС)) 952/2013 г., поради което митническата стойност определена на база на представената фактура е отхвърлена от административния орган. Същият е констатирал, че липсват подписи на представената фактура, както и данни за осъществената покупко –продажба.

В тази връзка и на основание чл.74 параграф 3 от Регламент /ЕС/ 952/2013г. за стоката е определена нова митническа стойност в размер на 4527,43 лева. Издадено е оспореното решение на основание чл.29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. и чл.19 ал.7 от ЗМ и чл.59 от АПК, въз основа на което за жалбоподателя В. Г. К. -Ч. е определено за досъбиране мито в размер на 310,56 лева и досъбиране на ДДС в размер на 683,23 лева.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят не е ангажирал други доказателства. От процесуалния представител на ответника са представени превод на български език на съдържаща се информация, предоставена от Канадската митническа служба

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК/ оспореното решение е връчено на 29.02.2024г. /лист 25 от делото/, а жалбата е подадена на 13.03.2024г./лист 4 от делото/. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. С оглед на това, че към момента на подаване на декларацията, мястото на влизане на стоката е [населено място] и тази митница попада в структурата на Митница Б., то именно началникът на същата е началникът на митницата, в териториалния обхват на която е възникнал факта, изискващ вземане на решението за определяне на вносно митническо задължение на жалбоподателя. Оспореният акт е подписан при условията на заместване, съгласно приетата по делото Заповед №2353/19.12.2023г. на Директора на Агенция „Митници“, съгласно която за периода 20.12.2023г. до завръщането на титуляра на длъжността, но за не повече от 30 дни, И. Д. Д. – заместник директор на ТД Митница Б. да изпълнява функциите на директор на ТД Митница Б.. Представени са и писмени доказателства за отсъствие на титуляра на длъжността – В. Е. С., а именно болничен лист № E20233646386, съгласно който е констатирана нетрудоспособност поради общо заболяване за периода 19.12.2023г. до 21.01.2024г. Във връзка с изложеното, твърденията, изложени в жалбата за липса на компетентност на издателя на акта са изцяло неоснователни.

Оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

Решението е обективизирано в писмена форма и в него са посочени фактически и правни основания за издаването му.

Относно спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон:

В конкретния случай, административното производство е стартирало с извършване на последващ контрол на митническата декларация на основание чл.48 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. във връзка с чл. 84 ал.1 т.1 от ЗМ. С писмо рег.№

32-116981/27.03.2023г. жалбоподателят е надлежно уведомен, като му е предоставена възможност и му е указано, че в три дневен срок от получаване на писмото следва да представи доказателства за декларираната цена, доказателства за нейното заплащане към доставчика, всякакви данни, сведения и документи, удостоверяващи цената по сделката. Писмото е изпратено на известния на жалбоподателя електронен адрес. В изпълнение на указаното, жалбоподателя е представил допълнителни писмени доказателства и е представил копия на фактура, митническа декларация, снимки, копия на платежни документи.

Административният орган е изпълнил и задължението си по чл.22 параграф 6 вр. с чл.29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 09 октомври 2013г за създаване на МК на Съюза, като е изготвил и изпратил писмо с рег. № 32-542264/01.09.2023г., с което го е уведомил, че предстои издаване на решение на директора на ТД Митница Б., с което се определя нов размер на митническата стойност за стоката по МД с MRN 21BG001008030866R6/ 08.02.2021г. Изложени са й мотивите, на които ще се основава решението. Със същото писмо, жалбоподателят е уведомен, че в 30 -дневен срок от получаването му, може да изрази становище, а в случай че не желае да изрази такова, производството ще продължи с издаване на решение. Допълнително е посочено, че информация и достъп до преписката могат да бъдат получени всеки работен ден от 09.00 до 17.30 часа в сградата на ТД Митница Б..

Така посоченото писмо се е върнало с известие за доставяне на „Български пощи“ с отметка „непотърсен“ . В тази връзка е изготвено и уведомление по чл.18а ал.9 от АПК, като първият екземпляр е залепен на входната врата на адреса на жалбоподателя на дата 15.10.2023г., а вторият екземпляр е приложен по преписката. Уведомлението е приложено в административната преписка /лист 44 от делото/, видно от което е предоставен едноседмичен срок за запознаване с писмо рег. № 32-542264/01.09.2023г, Поради неявяване на жалбоподателя в посочения срок, въз основа на разпоредбата на чл.18а ал.9 от АПК, законосъобразно административният орган е приел, че същото е надлежно връчено.

Едновременно с това обаче, съдът намира, че е нарушена разпоредбата на чл.35 от АПК, тъй като в хода на административното производство не са изяснени всички факти и обстоятелства и не са събрани необходимите данни и доказателства, във връзка с определяне на нова митническа стойност на автомобила. Нарушението на чл.35 от АПК е довело и до материална незаконосъобразност на акта.

В Дял втори, Глава трета („Стойност на стоките за митнически цели“) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се съдържа уредбата, касаеща определянето на митническата стойност, върху която се следват митни сборове. В чл. 70 от Регламента е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер по отношение на метода, регламентиран в чл. 70, от една страна, а от друга - по отношение на посочените в самия чл. 74 методи. В този смисъл е и практиката на СЕС, обективизирана в Решение от 16.06.2016 г. по дело C-291/15. За да се премине

към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката е необходимо да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната в митническата декларация митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката, което в случая е сторено, и ако не бъдат разяснени, едва тогава ще е налице възможност за определяне на митническата стойност на стоката, но по някои от предвидените субсидиарни методи. Легалната дефиниция на термина „основателни съмнения“ е дадена в Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административният орган задължително трябва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В тази връзка точно и ясно следва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ 952/2013 г., както и основанията за избор на съответния заместващ метод, по който се определя митническата стойност.

В чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Относно към тълкуването на тази норма е даденото такова в Решение на СЕС по дело C-291/15 г., в което съдът приема, че за да определят митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на идентични стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Спорният въпрос по делото се свежда до това дали митническите органи са обосновали „основателни съмнения“ по смисъла на чл.140 параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 , както и спазена ли е процедурата по чл.141 от същия регламент във връзка с приложението на чл.74 параграф 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 за определяне на митническата стойност по процесния внос. В тежест на митническите органи е да докажат основателността на породените у тях съмнения, с което да обосноват извършеното увеличаване на стойността на процесната стока – в този смисъл Решение № 9350 от 13.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14433/2019 г., VIII о., Решение № 14221 от 17.11.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7052/2020 г., I о. и др. Основателните съмнения по смисъла на решение на СЕС по дело C-291/15, следва да са подкрепени с данни за разлика в цените на стоките, достатъчна да обоснове съмненията.

Събраната информация и доказателства в случая подкрепят възникналите съмнения по отношение на декларираната от В. К.-Ч. договорна стойност по смисъла на чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013, но от страна на митническия орган не е проведено пълно и главно доказване на спорните обстоятелства и приложението на резервния метод по чл.74 параграф 3 от регламента.

Приложението на резервния метод изисква използването на "разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

Използваният от митническия орган метод е на последно място в йерархията на предвидените в Регламент (ЕС) № 952/2013 методи за митническо остойностяване, тъй като е остатъчен метод и може да се използва само когато митническата стойност на стоките не може да бъде определена въз основа на чл. 70 и чл. 74, § 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013. (Решение на Съда на ЕС от 20 юни 2019 по дело C-1/18, Oribalt Riga, ECLI:EU:C:2019:519, т. 37). В оспорения административен акт не се съдържат конкретните обстоятелства, въз основа на които е изключено приложението на вторичните методи по чл. 74, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 в предвидената от регламента поредност, което е условие за определяне на митническата стойност по метода, предвиден в § 3 на чл. 74.

Митническият орган е приел, че член 74 параграф 2 буква „а“, буква „б“, буква „в“ и буква „г“ са неприложими.

Изложил е мотиви, че е направена справка в Митническата информационна система МИСЗА за период от 90 дни и не са извлечени случаи на деклариране за допускане до свободно обращение на стоки идентични с внесената стока по зададени критерии от държава на изпращане/износ К., чиято митническа стойност е декларирана на основание чл. 70 от М. . При извършената справка не са намерени и „сходни стоки“ в сравнение с внесената стока, като по делото е приложена направената справка за допуснати за свободно обращение превозни средства с пристанище на натоварване М., в приблизително същия

период /лист 50 -51 от делото/. Видно обаче от представената справка, в същата се съдържат данни за два автомобила същата марка и модел и двата са употребявани и катастрофирани, но митническият орган не е извършил анализ, дали същите са сходни и в случай, че не са, защо не ги приема за сходни с внесените автомобили от жалбоподателя. Отделно от това е следвало да се позове и на данни създадени и управлявани от митническите органи на другите държави членки или от службите на Съюза. По тълкуването на чл. 31, § 1 от Митническият кодекс на Общността (отм.), съответстващ на чл. 74, § 3 от настоящия кодекс, СЕС е постановил Решение от 9 юни 2022 г. по дело С-599/20, "В. М." UAB, в което в т. 51, т. 54 и т. 55 приема, че данните, съдържащи се в национална база данни относно стоки, попадащи в същия код по Т. и произхождащи от същия продавач като разглежданите стоки, представляват "налични данни" в Съюза по смисъла на чл. 31, § 1 МКО, които могат да се използват като основа за определяне на митническата стойност на разглежданите стоки. Позоваването на тези данни представлява средство за определяне на тази стойност, което е едновременно "разумно" и съвместимо както с принципите, така и с общите разпоредби на международните споразумения и с разпоредбите, посочени в същия член, когато деклараторът не предоставя достатъчно точна или надеждна информация относно митническата стойност на съответните стоки и когато посочените в митническата декларация данни са общи. В този смисъл е и съдебната практика - Решение № 4427/10.04.2024г. на ВАС по адм.дело № 11791/2023г., VIII-мо отд, Решение № 2907/12.03.2024г. по адм.дело № 10045/2023г., VIII-мо отд.

За стоката внесена с митническа декларация МД с MRN № 21BG001008030866R6/08.02.2021г., въпреки че административният орган приема неприложимост на нормата на чл. 70, § 1 от Регламент № 952/2013, предвид възникнали съмнения по отношение на декларираната договорна стойност, този орган определя задължението на същата тази стока на основание същата правна норма, като използва данните декларирани в еквивалентен документ, в случая за износ, вместо за внос, което създава вътрешно противоречие в мотивите на взетото решение.

В конкретния случай методът по чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е приложен в нарушение на чл. 144 § 1 от Регламента за изпълнение, тъй като определената в оспорения акт митническа стойност не се основава на определени преди това митнически стойности съгласно налични данни в националните бази данни за внос на моторни превозни средства със сходни параметри като марка, модел, година на производство, страна на произход, страна на внос, съответно "употребявани", "катастрофирани" или "с повреди" и на използването на методите по чл. 70 и чл. 74 § 2 от Кодекса в разумна гъвкавост. Митническият орган не е изпълнил задължението си да проучи всички източници на информация и базите данни, с които разполага, за да определи митническата стойност по възможно най-точния начин и най-близко до реалността (в този смисъл решение от 9 ноември 2017 г., LS Customs S.,

C-46/16, EU:C:2017:839, т. 56 и решение от 20 юни 2019 г., Oribalt Roga, C-1/18, EU:C:2019:519, т. 27).

С оглед гореизложеното съдът намира, че като не е приел декларираната договорна стойност на процесната стока и е определил нова такава единствено съобразно информация от канадските митнически власти на база износната декларация е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да се отмени.

Предвид незаконосъобразното определяне на митническата стойност на стоката, незаконосъобразно са и определени с оспорения акт възникнали задължения за мито и ДДС.

При този изход на правния спор и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски, съобразно чл. 143, ал. 1 от АПК, ответника следва да бъде осъден да заплати на оспорващия направените и доказани съдебно деловодни разноски по представения списък, а именно 10 лева държавна такса и 1000 лева адвокатско възнаграждение, заплатено в брой.

По отношение възражението за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, съдът намира, че същото е неоснователно, договореният размер на адвокатското възнаграждение съответства на правната и фактическа сложност на делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172 от АПК съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-703102/18.01.2024г. на директора на ТД „Митница Б.“ към Агенция Митници., с което на стока , поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с MRN № 21BG001008030866R6/08.02.2021г. е определена митническа стойност в размер на 4527,43 лева и е определено за досъбиране вносно мито в размер на 310,56 лева и ДДС за досъбиране в размер на 683,23 лева.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на В. Г. К. –Ч. сумата в размер на 1010 / хиляда и десет/ лева- съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.